

Stefan Moysa

"Klerus zwischen Wissenschaft und Seelsorge : zur Reform der Priesterausbildung", Beiträge im westdeutschen Rundfunk herausgegeben von Leo Waltermann, Essen 1966 : [recenzja]

Collectanea Theologica 38/3, 201

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bardzo pożyteczna i wzbogacająca dla wszystkich, którzy ponoszą szczególną odpowiedzialność za tę niezmiernie ważną dziedzinę życia kościelnego, jaką jest sprawa wychowania kandydatów do kapłaństwa.

KS. STEFAN MOYSA SJ, WARSZAWA

Klerus zwischen Wissenschaft und Seelsorge. Zur Reform der Priesterausbildung. Beiträge im westdeutschen Rundfunk herausgegeben von LEO WALTERMANN, Essen 1966, Verlag Hans Driewer, s. 375.

Są tu zebrane wyniki ankiety zorganizowanej przez radio zachodnioniemieckie na temat wychowania i wykształcenia kapłanów. Audycje poświęcone ankiecie cieszyły się większym powodzeniem niż jakiegokolwiek innego typu. Napłynęło przeszło tysiąc odpowiedzi. Obok wyników ankiety, na którą odpowiedzieli przede wszystkim studenci teologii, a także kapłani młodszy i starszy pracujący w duszpasterstwie, książka zawiera ocenę trydenckiego dekretu o seminariach duchownych, oraz szkice o stanowisku psychologów wobec wychowania kapłańskiego, celibacie, dojrzałości kapłańskiej, reformie studiów i inne. Najcenniejsze są oczywiście wyniki ankiety.

Trzeba pamiętać, że życie seminarzystów w Niemczech kształtuje się inaczej niż u nas, gdyż większość z nich studiuje teologię na wydziałach uniwersyteckich, choć mieszka w budynkach seminaryjnych. Jako regułę ustalono tam również, że kandydat do kapłaństwa mieszka rok lub więcej poza murami seminarium i wówczas musi sam dbać o swoje utrzymanie. Studenci teologii mają więc możliwość porównania warunków życia seminaryjnego z warunkami, w których żyje każdy student świecki. Jak było do przewidzenia większość młodych krytykuje życie i wychowanie seminaryjne, zwłaszcza jego oddalenie od życia zwyczajnych ludzi, jak też zbytne teoretyzowanie nauki teologicznej.

Nie brak jednak również głosów pozytywnie oceniających korzyści, jakie daje seminarium. Głosy te są liczniejsze wśród kapłanów starszego pokolenia.

Należy jednak zauważyć, że nawet najbardziej „buntownicze” głosy nie żądają dla przyszłych kandydatów do kapłaństwa życia łatwiejszego, bardziej przenikniętego przyjemnościami świeckimi, ale wszystkie mają na oku wysoki ideał kapłaństwa i obowiązek sprostania mu.

Ankieta stanowi materiał bardzo cenny dla reformy studiów i wychowania seminaryjnego, a jej znaczenie sięga daleko poza kraje języka niemieckiego. Wszelka przecież reforma musi uwzględniać pragnienia, aspiracje, możliwości tych, których przede wszystkim dotyczy. Inaczej będzie całkowicie zawieszona w powietrzu i nie przyniesie żadnych wyników. Poza tym jednak, co jest może jeszcze ważniejsze, ankieta stawia w jasnym świetle problemy niedopowiedziane, daje możliwość szczerego wypowiedzenia się, jest wyrazem autentyczności, której młodzież tak dzisiaj pragnie. Tylko takie postawienie sprawy może ją zyskać i umożliwić szerokie zaangażowanie w sposób życia, który przecież obrała z własnej woli, w warunkach często jak najbardziej nie sprzyjających.

KS. STEFAN MOYSA SJ, WARSZAWA

ENGELBERT NEUHÄUSLER, ELISABETH GÖSSMANN (wyd.), *Was ist Theologie?*, München 1966, Max Hueber Verlag, s. 449.

W przeciwieństwie do tego, co głosi tytuł, autorzy nie zamierzają dawać odpowiedzi na pytanie, czym jest teologia. Dzieło natomiast należy zaliczyć